

haikoetjes en kalfjes

haikoetjes en kalfjes

johan vandenabeele

voor Kristien

tekst en foto's: johan vandenabeele

ISBN: 9789402131437

© johan vandenabeele

dit wordt het...

Slapeloze nachten (de schaapjes waren niet te tellen), strandwandelingen in weer en wind, hoogst oninteressante vergaderingen (anderen sms'en, ik schrijf, nou ja, haiku's), droomdagen en dagdromen hebben mij, en u, deze honderddrieëntwintig "haikoetjes en kalfjes" opgeleverd.

Of mijn pennenvruchten DOCG-haiku's zijn? Ach, zij hebben niet die ambitie, noch die pretentie. Weliswaar heb ik mij inhoudelijk én vormelijk laten inspireren door de oude Japanse dichtkunst. En omdat bovendien dit boekje bezwaarlijk titelloos in boekenkasten en -winkels, in bibliotheken en/of op rommelmarkten kon rondslingeren, heb ik mijn schrijvelingetjes over wat ik zie, hoor, voel, proef, ruik naar waarheid "haikoetjes en kalfjes" genoemd.

Ik hoop dat u er wat in vindt: iets wat u zoekt en vooral iets wat u niet zoekt. En dat u mijn blijde of droeve verwondering over het leven deelt.

Hoe dan ook, ik heb mij bij het schrijven heel erg geamuseerd. Woord- en zinspelenderwijs mocht ik zoveel keren door de rijke Nederlandse taal buitelen. En kon ik ongestraft hangbuikvarkentjes, pillendraaiers en oude wijven ten tonele voeren. Om maar die te noemen.

Maar ieder spel heeft zijn regels. En dus heb ik mijzelf het strakke sjabloon van de klassieke haiku opgelegd: zeventien lettergrepen - één menselijke ademtocht - in drie dichtregels van vijf, zeven en vijf lettergrepen. Een sportieve en wiskundige uitdaging.

Zo werden deze "'haikoetjes en kalfjes" een bijzondere oefening in mentale lenigheid voor een zestig-plusser.

Dit boekje vertelt iets (veel? te veel?) over mijzelf: het onontkoombare lot allicht van wie zijn hersenspinsels aan het papier toevertrouwt. En dus, - ik beken - het strandlopertje van bladzij negen, dat ben ik: "*het strandlopertje ...pootjes eb snavelkje vloed... tast zijn grenzen af*". Een jongen van de Noordzeekust, die enerzijds met zijn beide voeten op de grond probeert te staan – zandgrond, god nog aan toe -, maar die anderzijds al levenslang "*gezandstraald, gezeepokt en gemosseld*" wordt door de zee. Die, verankerd aan het land, de zeeën wil doorploegen ... Een beetje van dit, een beetje van dat... Was ik geen Tweeling, ik zou in horoscopen geloven!

De zee heb ik overigens een prominente plaats gegeven, helemaal voorin het boekje. Om daarna wat door de seizoenen en door de loop der jaren te dwalen. Ik warm mij op aan dagelijkse winterkost, sprokkel wat valentijntjes bijeen, vind elfjes tussen de boshyacinten, klap open voor een papaverwei, schuil voor mottige regenbuien, groet vertederd opa en kleinzoon,...

Meer dan veertig kleurrijke foto's belichten en verlichten de "haikoetjes en kalfjes", lichten ze toe of zetten ze in een ander licht.

Zet uw zintuigen op scherp en "zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder" met mij. Het leven is wonder.

Johan Vandenabeele

achtereengolvens
schuimt de zee de stranden af
in ruil voor schelpjes

een strandlopertje
pootjes eb snavelkje vloed
tast zijn grenzen af

mosselen met baard
en scheermessen aan de kust
nu nog kappertjes

op *“'t Koptje van 't Hoofd”*
zandstraalt de zilte zeewind
mijn lijf en leven

speelse vlokken schuim
stranden op de golfbreker
de zee wast zich schoon

een brutale meeuw
krijst zijn meeuwenaandeel op
de kaas van mijn brood

het schip steekt van wal
met holle bolle zeilen
de overkant wenkt

schouder aan schouder
kreunen bekaaide boten
uit pure zeezucht